



Předplatné pro členy na rok... 50 c.
Pro nečleny... 50 c.
Do Čech na rok... 1 zl. 50 kr.

Milwaukee, Wis., dne 15. července, 1891

Adresa:
"Sokol Americký", 686 6th Street,
Milwaukee, Wis.

Druhý slet všesokolský.

Sokolstvo českoslovanské slavilo v dnech 28. — 30. m. m. skvělý triumph, druhým sletem všesokolským, pořádaným Českou Obcí Sokolskou v zlaté Praze.

Slavnost ona tak významná, důležitá a tak pečlivě připravovaná předčila mohutností svou a unášejícím dojmem veškeré očekávání v ní kladené.

Tak dosud nikdy Sokolstvo českoslovanské neosvědčilo před národem svoji sílu, tak dosud nikdy nezazářilo před národem i před cizinou jméno sokolské, jak toho svědkem byla stověžatá Praha v dnech shora zmíněných. Sokolstvo osvědčilo u slavné té příležitosti seč jest, ono podalo skvělý a přesvědčující důkaz jakých výsledků se dočinilo po vlastech českoslovanských úsilnou prací po více než celé čtvrtstoletí, ono zřejmě osvědčilo, že k tomu jest povoláno býti přední a hlavní stráží svého národa, a to stráží bdělou a udatnou, již snažili se národu českoslovanskému odchovati nesmrtelní tvůrci krásné myšlenky sokolské, velikáni Fügner a Tyrš.

Druhým sletem všesokolským překonáno vše, co dosud kdy Sokolstvem bylo podniknuto, velikolepý úspěch, s nímž slet ten se setkal, překvapil nejen celý národ český, ale celý svět slovanský, znamenitým tím vítězstvím Sokolství sami Sokolové byli překvapeni.

Veškeré zprávy, jež dosud z vlasti nás stihly, jímají srdce naše, plní hrud' naši pýchou a nadšením a oko rosi se slzou, kdy dočítá se, jak sláva sokolská jako démant zazářila jasně na chmurném obzoru našeho milovaného, těžce zkoušeného národa, na potěchu na doby šťastnější, již zajistí národu našemu právě to bujaré a mužné Sokolstvo.

Chceme vyčkatí ku sdělení podrobného průběhu sletu zpráv časopisu "Sokol" sdělující tuto zatím některé úryvky z "Národních Listů" ze dne 30. m. m., jež psaly:

"Jak vysoko povzneslo jsi se Sokolstvo české od té doby, co položeno bylo símě, z něhož vypučelo's v mo-

hutný kmen! A s jakou láskou lne k tobě všechen český svět, s jakým nadšením vítá tvé řady u vědomí, že jsi mu i něčím jiným než tělocvičným spolkem ku tužení svalů, jako by tužil, že očekává tě jiný ještě úkol v národě našem než onen, jenž skutečně vytčen ve tvých stanovách.

A ty té lásky také zasluhuješ. Dokázalo jsi před tváří celého národa ze všech tří zemí koruny naší, před zástupci všeho Slovanstva i před zástupci velikého národa francouzského a i před našimi nepřátely, že jsi pojalo úlohu svou vážně, že provádíš ji energicky a že již nyní dosáhlo jsi úspěchu velikého.

Tisícové a tisícové sjeli se na tvé pozvání ze všech končin českých vlastí i z ostatních vlastí národův stratených k velikému tvému svátku. A tisícové tito, již byli svědky imponantních výkonů tvých na kolbišti gymnastické v Královské oboře, odnesou si domů nejčestnější na tebe vzpomínku.

Jak úchvatný byl pohled na nekonečné řady těch českých našich junáků při prostných cvičeních v Královské oboře! To byl obraz, na nějž, kdo jej viděl, dojista nezapomene nikdy. V takovém obrovském počtu neobjevilo se Sokolstvo dosud nikdy na cvičišti. A přece zdálo se to kolosální množství jako by řízeno bylo všechno strojem, jako by ti tisícové ve svých pohybech a attitudách byli řízeni jednou rukou, jedinou vůlí. Přesnost, svižnost a elegance, s jakou tato cvičení byla provedena, nasvědčovala, že Sokolstvo naše z výborné je školy. Hřímavá pochvala, jež po každém oddělení jako bouře valila se přes obrovské cvičiště od jedné tribuny ke druhé, byla zasloužena. A ten jásot obecenstva, jež putovalo od dvou hodin již nepřetržitým proudem do Královské obory, jenž zaburácel na konec cvičení, necht' jest povzbuzením každému "Sokolu", aby neustal a kroužil výš a výše a co nejvíce přiblížil se k ideálu.

A takového průvodu, jakým dnes vzdali "Sokolové" hold královské Praze, toto hlavní město dosud nevidělo.

Bylo to triumfální tažení, a ty jásavé pozdravy obecnstva, jež počtem více než 100.000 osob plnilo ulice, jimiž průvod se ubíral, byly svědectvím, s jakými vroucími sympatiemi "Sokolstvo" naše v národě se setkává.

Rozumí se samo sebou, že hosté naši, předem Francouzi, stateční Sokolici z Chorvatska a ze sesterské Slovacie, že bratři z Polska, krajané naši zaoceánští, z Německa i z Vídně všude uvítání byli s pravou slovanskou srdečností a že průběhem posledních dnů událo se nesčetně tklivých výjevů mezi obyvatelstvem českým s jedné a těmito milými našimi hostmi s druhé strany a že zejména Francouzové byli předmětem nadšených ovací, nepotřebujeme ani dokládat. Tak daleko přece ještě jsme neklesli, abychom si dali předpisovat, koho máme mítí rádi a koho ne. Velkolepé zejména byly ovace, učiněné hostem našim na radnici, kde po uvítání purkmistrově, jenž připil hostem vínem burgundským, jehož révu přinesl z Francie k nám největší náš král, promluvena celá řada nadšených řečí v jazyku českém, polském, francouzském, chorvatském, slovinském a i v jazyku maďarském. Byla to pravá slavnost sbratření národův.—

Naše Sokolstvo dokázalo, seč jest dobrovolná kázeň k dosažení vytčeného účelu. Když jste viděli tu více než vojenskou — sokolskou — přesnost při jednotlivých, často velice nesnadných výkonech, mohlo vám poskočit srdce v těle, když jste povážili, jakou sumu morální síly obsahuje v sobě takový počet srdcí nadšených jednou myšlenkou. Byl to velký, slavný den našeho Sokolstva.

V neděli (28. m. m.) po celý den bylo cvičeno. Ráno bylo cvičení sborů cvičitelských, odpoledne veřejné cvičení závodnické České Obce Sokolské.

Na cvičišti dne 28. června.

Na rozsáhlém cvičišti v Královské Oboře, zařízeném pro dvacet tisíc diváků, byla veškerá místa vyprodána. Dekorace byla velice vkusná a připadná.

Velká imponující brána vítězná v jednom oblouku zdobená zlatým sokolem a čtyřmi pylony s prapory v barvách národních, pod římsou po všech čtyřech stranách byly nápisy: "Tužme se!" směrem ku cvičišti pak červený štít se stříbrným sokolským monogramem. Řada chvojím ovinutých žerdí s prapory v barvách národních, spjatých chvojíovými festony vedla až ku hrázi železniční. Další strana ohromného chodníku směrem k seřadišti tvořila vkusnou legii nad níž vztýčeno bylo 249 praporů jednot sokolských, vesele vlajících ve vzduchu. Na seřadišti vedla široká brána korunovaná tympanonem, zdobeným velice efektním obrazem dle návrhu prof. Fr. Ženíška, představujícím allegorii Sokolstva. Nad tympanonem pnuly se tři obelisky, prostřední zdobený sokolem, oba krajní dekorovány palmovými letorosty. Po obou stranách brány, k seřadišti zakryté kobercem na způsob gobelinu, stály sloupky s poprsím obou zakladatelů Sokola, Fügnera a Tyrše, stěna za nimi byla dekorována červenou látkou. Pod tympanonem, jehož oblouk zdoben byl znaky měst českých, byly na bílé půdě znaky zemí koruny svato-václavské a pod tím nápis "Česká Obec Sokolská" a po obou stranách nad oběma poprsími jména Fügner a Tyrš. Pod prapory, po celé délce leggie táhnul se frýs

s červenými nápisy na bílé půdě. Byla to následující hesla sokolská: "Nepřej!" — "Síla lví!" — "Vzlet sokolí!" — "Na zdar!" — "Mužně v před!" — "Pevně stůj — Vlast miluj!" — "Buďme svorní!" — "Jarost" — "Hrdinnost" — "Volnost" — "Rovnost" — "Bratrství!" — "V mysli vlast — V srdci smělost — V paži sílu!" — "Co Čech to Sokol." — "Vybijme se — Milujme se — Nedejme!" — "Ni zisk — Ni slávu!" — "Paže tuž — Vlasti služ!"

Kratší strana obdélníku zaujímal hlavní tribuna, jejíž lože dekorovány byly temně červenou látkou. Nad četnou loží uprostřed byl na bílém poli velký nápis "Tužme se!" Jednotlivá pole nad ložemi zdobena byla sokolskými monogramy. Na cvičišti ve třech pavilonech koncertovaly střídavě tři sokolské hudby: plzenská, kolínská a králohradecká.

Již o třetí hodině hrnuly se na cvičiště proudy lidu, jenž zaujal veškerá místa na obou tribunách. Příchod francouzských gymnastů, jakož i polských i jihoslovanských Sokolů vítán ohromným jásotem za zvuků marseillky, "Ještě Polska nezhynula" a "Na prej." Vzácní tito hosté, jakož i hosté z Ameriky zaujali většinou místa v ložích, jakož i zástupci města Prahy a předměstí, pak četní členové městské rady pražské. Dále dostavili se četní čeští poslanci v Praze přítomní a někteří členové výkonného výboru výstavy.

Na seřadišti zatím panoval čilý ruch. Jednotivá družstva cvičících seřadila se podle žup a po čtvrté hodině odpolední za ohromného jásotu přítomných a za zvuků národní hymny "Kde domov můj" nastoupeno dvanáctistupem na cvičiště. V čele cvičících, jel na koni ředitel veřejného cvičení br. Klenka.

Cvičenci seřazení v dvanáctistupech, vstoupili v nepřehledných řadách a již toto prvé vystoupení našich borců sokolských, kteří řízným a švihavým krokem ve spořádaných četách ku předu se brali, způsobilo hluboký dojem v obecnstvu, kteréž bouřlivým potleskem uvítalo je, na cvičiště vstupující. Dvanáctistupy došedše na určitá místa, rozdělily se v šestistupy, z nichž přední k první tribuně, druží k zadní tribuně postoupily. Když pak na to všechny šestistupy na cvičišti se seřadily, na dané znamení vůdce cvičení prostných, br. Klenky, rozestoupily se všechny proudy na jediné volání v před i zad, takže za několik málo vteřin stály seřaděny v čelném rozstupu. Na to pak na dané znamení zřízen rozstup boční tím způsobem, že na prvé volání ustoupili všichni krajníci stranou, na druhé volání krajníci a vedle nich stojící cvičenci, na třetí pak všichni cvičenci, tak že na toto troje volání zřízen znamenitý rozstup boční a sestaveny v pořádku řady k cvičením prostým.

Toto rozstoupení znamenalo jeden z nejznamenitějších výkonů a také nejlepších úspěchů veřejného cvičení, jak vesměs znalci přítomní s obdivem byli uznali, a též obecnstvo samo, jež dlouhotrvající pochvalou odměnilo statečné cvičence po výkonu tomto.

Když byl rozstup zřízen, zahájena cvičení prostná za zvuků hudeb. Nejprve okazovatelé, kteří stáli na vyvýšených podíítech, cvičení ukázali a po té ostatní cvičenci na jeden ráz cvičení provedli. Nelze slovy vyličiti dojem, jaký cvičení ta prostná na obecnstvo způsobila, neboť pohled na tisíce paží na jeden povel se zdvihajících a klesajících, vlnící se postavy, tvořící pravidelné

obrazce, brzy v čelné, brzy v bočné poloze byl tak velkolepý, že musil uchvátit každého diváka v nejvyšší míře. Cvičení protná byla pravým vítězstvím Sokolstva při tomto vystoupení a nejskvělejším bodem celé slavnosti, neboť podala nejlepší důkaz o secvičenosti, ráznosti a kázní jednot sokolských.

Porovnání těchto cvičení prostných, jak viděli jsme na cvičení sokolském s výkony cizích boreů, znamenají pro Sokolstvo české vzácný úspěch, neboť v pravdě překonaly v každém ohledu veškeru cizinu svou přesností, úhledností a rázností.

Po cvičeních prostných opět tímže způsobem proudy se srazily, načež cvičenci, doprovázeni jásavým potleskem obecnstva, v témže pořádku ze cvičiště se odebrali.

Na to zahájeny byly závody družstev nižšího oddělení na koni na šíř, bradlech, hrazdě a skoku do výšky. Závodilo celkem 53 družstev, jež nastoupila k jednotlivým nářadím, při nichž již ustanovení soudcové výkony každého jednotlivce i družstva zaznamenávali.

Družstva ta byla pravým výkvětem českých cvičencův a podala opět důkaz o vycvičenosti a spořádanosti, v jednotách sokolských panující. Předepsané výkony vykonávány s úhledností a přesností obdivuhodnou.

Zřeli jsme tu na sta junáků českých, provádějících výkony, svědčící o nevšední síle, obratnosti a zručnosti spořádaných družstev jednotlivých, jichž vystoupení jevílo mužnou kázeň a svědomitost. Zápaseno na všech stranách s horlivým úsilím, jež nasvědčovalo předcházející pilné přípravě a vážnému pojmání celé věci.

Mezi závody prováděly jednotlivé župy různá cvičení. Tak nejprve nastoupila župa středočeská, jež provedla uprostřed cvičiště různé hry a cvičení společná, jež obecnstvo uvítalo se živou účastí. Hry ty přispěly nemálo k oživení celého programu a byly známkou bodrosti života v jednotách sokolských. Po cvičení župy té nastoupila župa krkonošská, vedená cvič. br. Jandourkem, jež provedla uprostřed velmi krásná cvičení společná s tyčemi, jež ukazoval cvičitel Fíveg. Cvičení ta byla obecnstvem hlučně akklamována.

Po té provedla župa podbělhoorská opět cvičení různá se stejným úspěchem, načež vystoupila župa Tyršova, vedená náčelníkem br. Prágrem, jež ve středu provedla školu zápasnickou, jejíž bohatýrský ráz imponoval veškerému obecnstvu.

Prekrásným číslem programu bylo kroužení kužely, jež provedla župa moravská za zvuků hudby. Číslo toto nasvědčovalo veliké pili, jež v jednotách moravských cvičení tomu byla věnována a to zejména horlivému úsilí náčelníka br. Hyánka, který cvičení ta vedl.

Závody družstev trvaly do pozdního večera. Cvičenci, kteří sice trpěli značným horkem a únavou se zvláštní horlivostí neustávali v závodě a konali tak čestnou povinnost svou až do poslední chvíle. Závody ty byly průpravou k cvičení veřejnému a podaly skvělý důkaz o pokročilosti našeho Sokolstva. Nejskvělejším uznáním toho byl všeobecný obdiv v kruzích cizích odborníkův, kteří nepřestávali gratulovati Sokolstvu českému k velkolepým výsledkům zdárné jich činnosti.

Druhý den veřejných cvičení.

Byl-li dojem prvního dne na cvičišti velkolepý byl přece ještě daleko převyššen velkolepým uspořádáním

veřejného cvičení pondělního (dne 29. m. m.). Na 2600 sokolů nastoupilo v nejvzornějším a nejkrásnějším pořádku na cvičišti, akklamováno jsou salvyami pozdravů shromážděného obecnstva, které s jásotem vítalo čacké řady českého Sokolstva. Cvičenci, vedeni vůdcem br. Klenkou, nastoupili týmž způsobem jako dne předcházejícího na cvičišti, kdež stanuli v imposantních šestistupech.

Celé nastupování netrvalo déle nežli pět minut, v nichž obrovské massy cvičenců v nejkrásnějším seřazení celé cvičiště naplnily. Za nejkrásnější pohody před tisíci shromážděného obecnstva, počal velkolepý rej sokolský, který velkolepostí svojí i spořádaností převyšuje, jak vesměs odborní znalci, zejména též gymnasté francouzští tvrdí, všechna dosavadní vystupování tělocvičných spolků. Sestoupivše se na zadní polovici cvičiště, vystoupili opět všichni cvičenci na dané znamení ku předu, postoupili na rozstup muže v před cvičiště v základní postavení pro cvičení společná.

Na to způsobem již dříve vyličeným utvořen rozstup boční postupem celých řad, který se opětně zdařil nad očekávání skvěle, načež zahájena cvičení protná. Dojem, jaký cvičení ta způsobila, byl v pravdě kolosální; pohyby vykonávány za zvuků hudby s přesností nevyrovnatelnou. Je to v annálech Sokolstva českého nejskvělejší triumf, jaký vůbec byl docílen a dojde zajisté v celém světě tělocvičném všeobecného uznání. Každý oddíl cvičení prostných provázen byl nadšenou pochvalou shromážděného obecnstva, jež s úžasem sledovalo libité a stejnoměrné pohyby cvičenců. Škola sokolská osvědčila se tu měrou svrchovanou a pojistila Sokolstvu českému slavné jméno. Cvičenci zasluhují za tyto výkony všeobecného uznání. Po skončených cvičeních prostných srazily se proudy v župní celky, načež nastoupilo 250 družstev k nářadí, jež rychle byla na daná místa postavena a k cvičení upravena. Před čelem tribuny uprostřed nastoupila družstva župy podbělhoorské (31 družstev), na levo od této družstva župy středočeské (34) a na pravo "Sokol" pražský (31).

Po pravé straně cvičiště pak cvičila dále župa podkrkonošská (7 družstev), Havlíčkova (6), Žižkova (9), župa vychodočeská [28 družstev], po levé straně cvičiště župa Tyršova (16 družstev), župa Fugnerova (9 družstev), župa plzenská (14 družstev), župa podřipská (9 družstev), krkonošská (9 družstev), na zadní straně cvičiště cvičila družstva vídenská vedle družstev jednot sokolských z Němce, župa moravská a opavská.

Na dané znamení rozproudil se na cvičišti veselý a živý rej. Na veškerých nářadích tužili se cvičenci, provádějící ladně a přesně výkony, přemáhající s bravurou a lehkostí veškeré obtíže s odvahou a přesností vzornou, tu čvicovali ve skupinách, tu na hrazdách a na bradlech kůň na šíř i na dél, s kužely, tyčemi i činkami, prováděn zápas i veškeré druhy skoku, na velkých lešeníh cvičeno na kruzích, šplháno, prováděny různé hry, zkrátka, byl to obraz plný svěžího, mužného ruchu, nasvědčujícího všeobecné vyspělosti mužstva sokolského.

Těžko popsati výkony jednotlivých družstev i jednotlivců. Všichni o závod hleděli dokázati vyspělost svoji i secvičenost dlouhým cvikem nabytou. V družstvech zachovávan vzorný pořádek. Cvičenci nastupovali k nářadí ze řad a po provedeném výkonu se opět do

řad vraceli, takže přes všechn ten svěží ruch bylo pozorovati kázeň a pořádek na celém obrovském cvičišti. Skvěle držela se družstva z Vídně a z Německa, jak nasvědčovala bouřlivá pochvala obecenstva nakupeného na jejich straně cvičiště. Výborný dojem v obecenstvu činily zejména řady staršího členstva, jež horlivě účastnilo se cvičení, aby dokázalo účtu svoji k cvičení tělesnému."

Tak skončila se cvičení po oba dny v neděli a v pondělí za výborné pohody s neobyčejně skvělým úspěchem, s úspěchem rozhodným, netušeným.

Však i vše co spojeno bylo se cvičením, slavností na uvítanou, slavnostní představení v Národním divadle, průvod všech účastněných v sletu Sokolův, přátelský večer na rozloučenou, — všechny tyto slavnosti byly neobyčejně okázalými, byly vskutku velikolepými, tak skvělými že podobných Praha dosud nezažila.

Tak stal se druhý slet všesokolský velikým a významným hodem celému národu českému, stal se pravou zářící českou Olympiádou. A radost již národ náš plesal o hodu tom nad statečnými, věrnými a hrdinnými svými syny, nad svými bujarými a zdatnými Sokoly sdíleli s ním rodní jeho bratři s četné rodiny slovanské, radost tu sdíleli s ním i jiní přátelští mu národové. Zavítali k sletu mimo Sokoly z družné Moravě, z osiřelého Slezka a Vídně, též Sokolové z Polska, Korutan, Krajiny, z Chorvát ze všech snad zemí slovanských, kde prapor sokolský vlaje, kde slovanská paže se tuží a připravuje k boji za slávu matky Slavie.

Unie gymnastů francouzských účastnila se sletu četnou deputací vedenou presidentem a vicepresidentem Unie pp. Sonsboeufem a Morelem a při této příležitosti Sokolstvo, celá Praha snažila se statečným synům krásné Francie odvděčiti se za bratrské přijetí a za pocty s jakými byli Sokolové čeští před dvěma lety v pravém slova smyslu zahrnuti v Paříži, při mezinárodních závodech pořádaných Unii francouzských gymnastů. Též deputace Sokolů českoamerických účastnila se sletu i stala se předmětem srdečných ovací, a zároveň svědkem nadšení a vznětu s jakým národ náš k svému Sokolstvu vzhlíží i jak práce a snah jeho vysoce si váží.

Kéž po velikolepé té události, po památných těch chvílích kdy statečnost a píle sokolská tak zářivě se zaskvěly před národem, kdy práce sokolská tak skvěle slavila vítězství, kdy bratrská vzájemnost sokolská tak okázalého a vřelého došla výrazu — kéž po veliké té olympiádě Sokolstva slovanského nový, mocnější, ještě ruch sokolský ozve se po vlastech slovanských, kéž v době těžké, kdy národ český se všech stran nepřáteli jest tísněn, každý jeho věrný syn spěje v řady sokolské, na cvičiště chabřích junáků sokolských, na zápasné sokolské, na němž tužiti se jest každému vlastenci v statečnosti, mravnosti a počestnosti mužné, ve cnostech sokolských, jimiž jednou až všichni Češi si je osvojí, drahá vlast naše bude spasena.

Závodnická cvičení.

Píše J. L. Voborský.

Příští měsíc již budeme mít příležitost obcovati našim českým olympiádám v Milwaukee, Wis. a již nyní každý upřímný Sokol s nedočkavostí pohlíží vstříc

výsledku závodů těch. Dle úsudku a zpráv našeho orgánu zdá se, že závody ony pořádané budou v rozměru velkém, v rozměru takovém, abychom mohli právem říci, že jsou pořádané celou Národní Jednotou Sokolskou ve Spoj. Státech. Není snad ani jediného sboru, který dnes patří do svazku Národní Jednoty Sokolské, aby nevyslal k závodům oněm když ne celou četou, tedy alespoň jednoho neb dva závodníky. —

Sokolské závody jsou nám tolik, co starým Řekům byly olympiády, jsou důkazy naší vycvičenosti a pokroku a zároveň pevnou páskou k utužení a upevnění se sborů sokolských a sokolské myšlenky vůbec. Co by dnes bylo z Národní Jednoty Sokolské aneb z jednotlivých sokolských sborů kdybychom neměli společných občasných sjezdů jednacích a závodnických?

Bez těchto sborů sokolské ztrácely by pravou vzpruhu k dosažení svého vytknutého cíle, ztrácely by svou "barvitost". My zde v této zemi musíme mítí takových sjezdů, budeme-li chtítí abychom se drželi pravého svého poslání, za nímž jsme sokolské spolky založili. —

Toto pravil jsem pouze proto, že jsem již mnohokrát slyšel říci: "Jen obmezit sjezdy ať již jednací neb cvičební, neboť když se jednou za pět roků neb ještě řídceji sejde, bude to tak dobré, jako jednou za rok. Já jsem však opačného náhledu, neb společným scházením se blíže se poznáváme, sbratřujeme, styky naše stávají se přátelštějšími, i jest nám na prospěch, jednáme-li o vadách, jež by se daly odstranit a o novotách hodných aby byly zavedeny. Kdybychom se viděli jen jednou za dlouhý čas, mnoho bychom o sebe nedbali, byli bychom sobě cizími a jednání mezi námi by již vzalo na se ráz cizí a méně přátelský. Ze sjezdů se vždy zanele něco nového do jednotlivých sborů a co jest na závadu se odstraní, a myšlenka sokolská zapouští hlubší a hlubší kořeny mezi nás Sokoly a Čechy vůbec.

My ze zkušeností víme, že závody mají dobrý účinek na všechny Sokoly, nejen kteří cvičení navštěvují, ale i na ty, kteří se dosud cvičením vzdalovali; neb slyšíce od závodníků o závodech horovati, slyšíce o jejich pilných přípravách a konečně dovídajíce se o tom, co závodníci o závodech zažili, jak závodili, co viděli, s kým se sešli, jak se bavili a jaké jinde u sokolských sborů zařízení našli a slyšíce, že závody jsou pořádané k dokázání pokroku jednotlivých sokolských sborů, k utužení svazků vzájemných, pocítí zájem o věc sokolskou a i pobudku ku cvičení. Mnohý pak věnuje se z takových s pravým zápalem cvičení, aby také jednou mohl se na závody nejen podívat, ale i se jich účastnit. Toto jest vzato ze skutečnosti, již jsem sám byl svědkem.

Závodnická cvičení udržují sokolské sbory a jejich členstvo při vytknutém cíli také tím, že cvičenci musí dokázati jak dalece v tělocviku pokročili a jak dobře a pilně ho pěstovali. Tak jako každý žák, vstoupiv do školy, musí koncem roku skládati zkoušku z toho, čemu se za onen rok naučil, tak se to má i se Sokoly. Kdyby nebylo zkoušek a žák jenom chodil do školy, jen aby tam chodil, nenaučil by se ničemu, zůstal by nevědomcem a dospív v muže nemohl by učiniti v praktickém životu docela žádných pokroků, byl by pro život společenský úplně nepotřebným, mrtvým.

Cvičení závodnické má nám býti skutečnou národní slavností má nám býti tou pravou olympiádou. Jako

Řekové měli závodnické cvičení za své národní slavnosti, máme je mít i my. — Co jest nám na světě nejmiřejšího, nejpotřebnějšího nad naše zdraví! A čím se utuží zdraví? Ničím jiným, nežli tělocvikem. Proto každý by měl sokolské sbory nejen ctít, ale měl by je i podporovati, poněvadž ony jsou to, které se snaží, by vychovaly nám národ zdravý a silný — a kdo se stará o zdraví člověka, ten skutečně zasluhuje, aby byl vážen, ctěn a podporován.

Nezasluhují úcty sokolské sbory, nezasluhují podpory za to, že nám vychovávají naši mládež? Nezasluhuje i Národní Jednota Sokolská uznání, že stará se o to, aby sbory sokolské skutečně sokolskými byly hledíce si vytknutého cíle! Každý musí říci, že ano a proto každý Čech, není-li Sokolem, měl by se jím stát a podporovati onen vznešený cíl sokolský, každý bez rozdílu měl by podporovati sokolské sbory, které samy pro sebe nemají žádné materiální výhody, ale mohou se honositi tou zásluhou, že vychovávají národu našemu zdárné syny, ty svízele s tím spojené, ty starosti a trampoty obětavě a ochotně nesouce. Ony vše obětují pro svatý svůj účel.

Zašel jsem trochu dále, nežli jsem měl v úmyslu, ale myslím, že nevadí, co jsem zde uvedl — i budu pokračovati o závodnických cvičeních dále.

Přípravy k závodnickým cvičením mají se díti pilně, abychom byli úplně připraveni na vše ať se výkony vylosují jakékoliv. Jak se říká: Dobrý Sokol musí být na vše připraven, a tak také skutečně má býti. Chceme-li důstojně vystoupiti, musíme být jisti, že co chceme ukázati, co chceme provésti skutečně také dovedeme. Proto nedostačí nám lhůta pouze měsíce neb dvou k přípravám, jak se mnohde snad za to má. My nemáme si mysleti: "O, do závodů je času dost a do té doby se ještě dost vycvičíme." Na důstojné vystoupení — na skutečné závodění musí se každý cvičiti po dobu delší a to pilně, opravdově a upřímně. Ten kdo byl vyvolen za závodníka, má být na to hrd, že může jít na závodistiště a tu má hledět, aby tam také šel úplně připraven. Komu bylo popráno závodů se někdy účastnit, ten ví, jak závodník připraven býti musí. Kdo chce na závody jeti, ten si musí předsevzít, aby tam vynikl, aby tam dokázal, že nepřipraven nebyl. Kdybychom jeli na závody, jen abychom tam byli, — tu by výsledek zajisté velmi špatně dopadl. Však kdo chce na závodech vyniknouti, ten zajisté musí si mysleti, že jen pilným přípravami se toho docíliti může.

Máme si vážit takových Sokolů, kteří nám dokáží jak v tělocviku byli pokročili. Ovšem, že každý předně cvičí k utužení svého těla, a teprve na druhém místě staví svou vycvičenost sbor, ku kterémuž náleží, do popředí, ale přece má za to mít trochu uznání.

Jsou sice případy, že uznáváním toho neb onoho závodníka, stane se tento příliš pyšným a domýšlivým, že se pak tím jenom pokojí, myslí, že nikdo není lepším než on. Ale u Sokola dobrého, upřímného, u Sokola, který opravdu pochopil myšlenku sokolskou, který přilnul k tělocviku co k svému nejlepšímu druhu, u toho spravedlivé uznání nečiní žádných nepřívzných účinků. Ten zůstane bodrým, upřímným Sokolem ten cenou, jemu darovanou nezpyšní, tomu jest cena pouze milou a drahou upomínkou, o níž si myslí, že ji dostal jen proto, že si vypěstoval své tělo, že nabyl mohutných paží, a ne, že dostal cenu za to, aby myslil,

že je víc než jiní. To co jsem tuto uvedl je skutečně pravda a ten kdo měl příležitost sledovati Sokoly po dlouhá léta ten mi dá za pravdu.

Ať už obdržíme cenu jakoukoliv, vždy hledme aby nám byla další pobudkou k činnosti sokolské, aby nám stále připomínala, že je jen důkazem že jsme si ji zasloužili pilným pěstováním tělocviku.

Tu mně připadá právě na mysl, že je dosti Sokolů, kteří dostavše ceny na závodistištích, úplně přestali cvičit, úplně se ze cvičení vzdálili, což přivádí mnohého na myšlenku že cvičili jen pro to, aby vynikli a když se jim to podařilo, už že o ničem více nestojí. Cenu mají a co že je jim do toho druhého? A proto, jak jsem výše pravil, má nám ono uznání a cena, již obrzíme, býti pobudkou k další práci Sokolské a měla by nás ke cvičení stále pontati. —

Již tedy jenom jeden měsíc a sejdeme se na závodech v Milwaukee abychom složili opět účet z pokroku a vycvičenosti a rozmnožení. Doufáme, že žádný se nezklame, že cvičení bude rozměrů velikých — větších, nežli jsme jakých kdy měli. Bude to skutečná národní slavnost a měli bychom dbáti toho, aby závody ty byly skutečně národním svátkem nejen Sokolů, ale všech Čechů. My musíme hleděti všemožně oznamovat širšímu obecenstvu, aby o závodech našich také zvědělo. Jak se zachoval výkonný výbor milwaucký, zaslouží věru uznání, že se stará o to, aby závody byly skutečně národními — že oznamuje v časopisech a vybízí krajany aby se té slavnosti účastnili a dokázali, že si váží sokolských sborů a že je ctí za jich snahu a obětavost. —

Na zdar!

Smutný úkaz.

Kdyby se byla myšlenka sokolská teprve včera zrodila, nedivil bychom se tomu, nalezájce mnohé, kteří ji posud nebyli pochopili. Však kdy po celých téměř 30ti letech — tak dlouho již činné jest sokolstvo — na všech stranách poznáváme, že posud nebylo poznáno a pochopeno, tu věru skorem bychom ztratili víru, že lépe bude v budoucnosti, pokud se ovšem týče Čestva amerického. Ve vlasti naší, tam sokolstvo bere se krokem pevným; neodchyluje se od svého poslání, odstraňuje veškeré překážky a vniká ve své ryzosti ve veškeré vrstvy národu. Jinak ovšem jest žel zde.

Schází zde posud na mnoze to pravé porozumění cílů sokolských a jasným toho dokladem že skutečně tak jest, jsou nám nové Jednoty sokolské vyrůstající jako houby po dešti zcela bez pravé potřeby z pohnutek a z příčin zcela jiných než za jakými sokolské Jednoty mají býti zakládány.

Otužiti celý národ, celý povznéstí jej tělesně i duševně, vzbuditi jej k lepšímu životu, shromáždití jej pod jediný prapor národní, utvořiti z něho jediný jednolitý šik k vymýtní starého copářského kastovníctví, k pěstění bratrství, úplné rovnosti a nezbytné svornosti. Toť vznešený účel sokolstva, na němž od r. 1862 toto ve vlasti naší neunavně a vytrvale pracuje. Utvořiti z celého národa mocný, jednotný a svorný celek, toť konečný cíl snahy sokolské.

Však pohledme, jak my v tom ohledu sobě počínáme, jsouce vlasti své vzdálení, jsouce odkázáni žiti v cizině.

Je zcela přirozeno, že jsouce zde roztroušeni v cizím živlu, máme za povinnost shromážďovati se, pokud to jen v naší síle a moci jest v shluky co nejmcenější, abychom spojení mohli úspěšněji se domáhati uskutečnění snah našich národních, máme v této zemi, jež zvana bývá zemi rovnosti občanské, dbáti o to, by skutečná tato rovnost aspoň mezi námi, syny jedné matky

Slavie, byla pěstována! Máme co nejušilovněji zasazovati se o to, abychom v snahách národních byli všichni pojeni v jediný celek žádoucím a nezbytně potřebnou svorností.

To vše činiti, máme za povinnost, leč my tak nečiníme. Stůjtež zde uvedená pouhá fakta, že tak nečiníme. Není tomu dávno, co v Chicagu založen byl vedle asi tuctu stávajících sborů, sokolský nový sbor za tím účelem, aby mohli členové jeho paráditi se v stejnokroji českých sokolů. O málo později roztržen byl v Chicagu sokolský sbor ve dva sbory k vůli tomu, že nemohli se členové jeho usjednotiti, v které ze dvou hospod mají cvičiti, a poněvadž ve dvou hostincích nemohl jeden sbor současně cvičiti, učinili z jednoho sboru dva.

V Omaze, Neb., kde již po dlouhá leta stává čilá sokolská jednota, patřící k N. J. Sokolské, utvořil se ještě jeden sokolský sbor k vůli spolkové místnosti, k vůli tomu, aby mohli členové jeho nositi stejnokroj českých sokolů a aby prý se podporovali vzájemně v pádu nemoci a úmrtí.

Konečně v poslední době založen byl v Chicagu sokolský sbor "katolický". Sboru tomu dáno bylo jméno "Katolický Sokol Stýblo" a bezpochyby že za účel máti bude, hájiti a brániti zájmy papežovy v nevěreckém Čestství chicagském.

Bezpochyby že brzy dočkáme se nějakého sokolského sboru "Osvojených", Těl. Jed. Sokol Českých Bratří, Sokolského sboru Židův, Protestantův, Mormonův atd. Pak ovšem bylo by na čase zakládati též sokolské sbory kapitalistův, dělníkův, proletářův a konečně sokolské sbory krejčův, truhlářův, ševcův, hostinských, doutníkářův atd.

Za sokolské sbory možno uznávati pouze ajedině takové, které snaží se bráti tou cestou, jakou vyměřili sokolstvu její nesmrtelní a vznešení zakladatelé Fugner a Tyrš; které sbory tělocvičné chtějí se bráti cestou jinou, ty nelze právem ani za sokolské sbory uznati.

Veškeré sbory sloučené v Nár. Jed. Sokolskou, přičiňují se poctivě, aby dostály svému úkolu co sbory založené na zdravých zásadách sokolských, hlásaných buditeli Sokolstva. Ony jsou sloučeny v jediný mohutný celek, snaží se o to, aby v něm vznešené učení sokolské docházelo poznání a pečlivého pěstění. Ony pracují poctivě o to, aby povznesly veškeré Čestství americké tělesně i duševně pěstěním tělesných cvičení a shromažďováním rodných našich bratří pod jediný prapor rovnosti, právsvobody a svornosti.

Sbory náležející k N. J. Sokolské přijmou za člena svého každého Slovana, zachovalé pověsti, neptajíce se ho po jeho zaměstnání, ať jest toto jakékoli, jen když jest poctivé. Tak každému Slovanu skytána jest příležitost vstoupiti v šik náš a pracovati s námi společně na roli národní a ten kdo mimo nás rád se staví, kdo na svou vlastní pěst z osobní záliby neb z obchodních zájmů zakládá sbor sokolský tam, kde již sboru sokolského neb více jich stává, ten nedokazuje nic jiného, než že účel sokolství nevystihl a vystihl-li ho, že nechce dle něho se řídit. Takoví zakladatelové sborů "sokolských" konají práci kazičův, oni vědomě neb nevědomě porušují a poškozují zájmy celku i zasluhují, aby se každý poctivě s národní věcí naší smýšlejší od nich odvrátil.

Drobení, to proklaté drobení sil již dlouho bylo s námi, než abychom nemohli posud jasně prohlédnouti. Však žel, jak zkušenosti ukazují, jsou posud mezi námi slepci, kteří nechť jasně prohlédnouti. Kdy prohlédneme?

Švédský tělocvik.

N á v o d .

Dokončení.

Návod k švédskému tělocviku záleží v pečlivém vypracování a svědomitém provádění tak zvaného denního cvičení. — Takové denní cvičení jest sestavou cviků, které po určitou dobu mají býti řádně prováděny a později nahrazeny jsou cviky jinými, v témž pořadí za sebou následujícími, ale buď částečně

stíženými neb rozmnoženými dle potřeby cvičence. Každé dobře sestavené denní cvičení musí obsahovati dříve již uvedených 9 druhů cvičení a sice: 1. Nohou, 2. cvičení svaly napínající, 3. cvičení svaly stahující, 4. cvičení rovnovážná, 5. cvičení svalů bederních, 6. cvičení svalů břišních, 7. cvičení svalů bočních, 8. skoky, 9. cvičení dechová.

V každé hodině cvičební jsou všechny uvedené druhy cvičení prováděny buď co prostocviky neb co cviky nářadové. Mimo to bývají vkládány mezi jednotlivé druhy ještě jiné určité cviky, které zvláště příslušnou část těla značně namáhají. Také bývá počet cviků rozmnožován tím, že cviky jsou opakovány, nebo že přidává se poklus. Při švédském tělocviku cvičení jednotlivce v četě jest neznámo, při něm cvičí všichni účastníci společně a to nejen při prostocvících, ale i při cvičení na nářadích.

Hlavní nářadí užívaná při švédském tělocviku, a sice: "rib-stool", "boom", "boom" opatřený sedly, šplhadla, tyče, řebříky, kůň atd. jsou k tomu způsobilá, aby současně cvičilo více cvičenců neb aby se tak rychle po sobě střídali, jako děje se u nás při skoku.

Hrazdy, bradel, kruhů, visuté hrazdy, kolovadel, řebříku (v tom směru, jak my ho používáme) a kozy není při švédském tělocviku užíváno.

Pojmenování cvičení řídí se dle toho, jaká skupina svalů má býti jimi cvičena a při cvičení se stává, že za jedinou hodinu na některém nářadí cvičí se několikrát za tím účelem, aby různé skupiny svalů byly namáhány.

Provádění těch neb oněch cvičení není vázáno na určité nářadí, neboť může býti sestaveno takové denní cvičení tak aby k provádění jeho žádného nářadí třeba nebylo, a přece aby obsahovalo i všechna ona cvičení nářadová. Při takových denních cvičeních nahrazuje nářadí podlaha neb spolucviče.

Jak z uvedeného zřejmo jsou uspořádání cvičení i jejich označení při švédské soustavě značně rozdílny od naší soustavy a i způsob provádění jednotlivých cviků různý se od našeho. Švédové nezachovávají totiž časoměru při cvičení jako my, ale provádějí cvičení svá velmi zdlouhavě a konají je na mnoze co výdrže, z nichž teprve na zvláštní povel přechází.

Stížení některého druhu cvičení docílí se připojením k němu pohybů paží a nohou a stížením samotného provedení zkrácením doby k němu potřebné neb delším vydržením v namáhavé poloze.

Všechna cvičení Švédů pozorována s našeho stanoviska, jsou velmi jednoduchá, neboť nevyskytují se mezi nimi žádné delší sestavy, v nichž my si libujeme a které též mysl pobádají k vydatné činnosti.

Jakékoli stížení cvičení znamená vždy pouze větší míru namáhání tělesného, jehož se docílí nejobyčejněji delším setrváním v poloze cvičenci obtížné.

Tak ku př. cvičení nohou skrčených se stíží, drží-li při nich cvičenec postupně ruce v bok neb v týlu neb paže vzpažené, vydrží-li cvičenec déle v dřepu, přechází-li opakově v dřep v pochodu krokem, koná-li zároveň pohyby pažema, provádí-li ohybání a krčení ze stoje jednonož.

Podobně stěžována jsou i jiná cvičení.

Značná výhoda švédské soustavy tělocvičné záleží v tom, že cvičenci využítuží znamenitě času ku cvičení vyměřeného, neboť mají příležitost cvičiti buď všichni najednou (společně) neb se velmi rychle po sobě střídají, čehož u nás při cvičeních v četách a nářadích není.

Hotovme se!

Jen málo již dnů zbývá nám k přípravám pro chvíli rozhodnou, pro okamžiky, v nichž měřiti nám bude síly a křepost naši v tuhém závoju na zápasišti, na kteréž ke dnům 20.—24. srpna t. r. Nár. Jed. Sokolská zve veškeré své statné a bujaré Sokoly, jichž paže k závodu dospěla pilným tužením. Rozhodná

doba již nadchází, toužená olympiada naše již v krátkce se stane skutkem, nuž hotovme se, by nalezla nás všechny do jednoho náležitě připraveny, s paží tuhou, ocelovou a při tom svižnou a obratnou.

Ti kteří z nás s největší pílí, s největší vytrvalostí k závodům se připraví, ti vyjdou z něho co vítězi, těm údělem bude vyznamenání a sláva, k těm všichni pohlížeti budeme s úctou co k junákům z nás nejlepších, co k Sokolům, kteří příkladně na tělocvičné roli sokolské se tužili. A odměna taková, jsouc ceny trvalé, nepomíjející, pojišťující tu každému vítězi stálou vděčnou a chvalnou paměť ve veškerém Sokolstvu — zdaž nestojí za to, aby každý z nás se o ni ucházel, aby každý z nás se připravil, by byl spůsobilým čestně o ni zápasiti.

Dosud nikdy nestřetlo se Sokolstvo americké v tak tuhém zápasu na závodisti, jaký rozvine se při příštích závodech Nár. Jed. Sokolské v Milwaukee v dnech shora zmíněných a ti kdo ze zápasu toho chtějí vyjít co vítězi, ti musí skutečně osvědčiti vycvičenost, obratnost, sílu vytrvalou, znamenitě otuženou. To nechť na mysti má každý borec, jenž se k závodům milwaučským připravuje, i ať nenechá si ujíti nižádné příležitosti ke konečné přípravě, k úplné hotovosti.

Však nebude jen zápas jednotlivých borců tuhý a obtížný. i čtyři závodní střetnou se tentokrát na zápasisti v počtu četném i bude jim zápasiti s neobyčejnou houževnatostí o palmu vítěznu. Okolnost ta ukládá za povinnost každému borci, co člena čtyři závodní, aby i mimo svůj vlastní zájem, v zájmu celých čtyř závodní, v zájmu svého sboru hotovil se k závodům co nejpilněji, svědomitě a vytrvale. Nadějeme se spatřiti o závodech N. J. S. v Milwaukee, skutečný výkvět Sokolstva amerického, nadějeme se, že pokocháme se pohledem na četnou řadu statečných, lepších junáků postav ušlechtilých a spanilých, kteří všemi výkony svými dokáží, že i v této zemi česká síla po sokolsku jest úspěšně pěstována.

My nadějeme se zároveň, že spatříme na zápasisti milwaučském řadu junáků a mužův, kteří mimo svoji vycvičenost sokolskou budou též vynikati ušlechtilým svým chováním, kteří i mimo zápasisti sokolské osvědčí, že pilné hledění si hlavního úkolu Sokolství vychovalo z nich junáky myslí ušlechtilé, muže povahy bezúhonné, mravů příkladných, chování skutečně sokolského — ušlechtilého. —

A i v tomto směru třeba nám Sokolové pilně se připravovati, třeba nám v řadách našich pilnou přehlídku konati.

Nuž hotovme se!

Pravidla k závodům

Nár. Jed. Sok. pořádaným od 20. do 25. srpna '91 v Milwaukee, Wis.

Článek 5. "Břemena" změněn byl následovně: Vzpřati se bude činka o dlouhé železné tyči následovně:

Činka 50 liberů budou zvedati závodníci vážící do 110 liber.

" 60 lib.	budou zvedati závod.	vážící od 110 do 120 "
" 70 "	" "	" " od 120 do 130 "
" 80 "	" "	" " od 130 do 140 "
" 90 "	" "	" " od 140 do 150 "
" 100 "	" "	" " od 150 do 165 "
" 110 "	" "	" " od 165 do 180 "
" 120 "	" "	" " 180 liber a více.

Ostatní z článku 5. (břemena) zůstává jak bylo uveřejněno v č. 5. t. l.

Těl. Jed. Sokol v New Yorku přihlásila se v následujícím cvičení k mimořádnému závodu:

I. Co družstvo: Cvičení s tyčemi.

II. Vrh odštěpen do terče.

III. Vrh 16liberní koulí.

Družstva, která se cvičení s tyčemi účastní, mají na vůli vybrat si jejich vlastní cvičení.

Pravidla pro vrh odštěpem a vrh koulí budou v příštím čísle Sok. Am. uveřejněna. Na zdar!

J. J. Šisler } tělocvičný výbor
A. Pittner }
F. Moudrý } Nár. Jed. Sokol.

Poz. red.: Máme za to, že uvedenou výše změnu ustanovení o zvedání břemen není vyhověno hlavní zásadě, jíž má býti šetrno, totiž aby závodníci zvedali činku váhy takové, jež byla by v určitém, pro všechny závodníky stejném, poměru.

Dejme tomu, že postavíme si za zásadu, aby každý závodník zvedal činku vážící polovici váhy jeho těla, pak bylo by ustanovení o zvedání následující:

Činka 55 liberů zvedají závodníci do 110 liber vážící.

" 60 "	" "	" "	do 120 "	" "
" 65 "	" "	" "	do 130 "	" "
" 70 "	" "	" "	do 140 "	" "
" 75 "	" "	" "	do 150 "	" "
" 80 "	" "	" "	do 160 "	" "
" 85 "	" "	" "	do 170 "	" "
" 90 "	" "	" "	do 180 "	" "
" 95 "	" "	" "	do 190 "	" "
" 100 "	" "	" "	do 200 "	" "

Dle naduvedeného ustanovení tělocvičného výboru N. J. S. zvedali by závodníci vážící do 110 liber činku 50 liberů, tedy ani ne polovinu své tělesné váhy; kdežto závodníci vážící 150 liber zvedali by činku 100 liberů, tedy dvě třetiny své váhy tělesné. Tím míníme, že by závodníci značnější váhy tělesné byly v nevýhodě proti závodníkům menší váhy tělesné.

Sokol americký.

* Slavnostní výbor Výk. Výb. Nár. Jedn. Sokolské v Milwaukee, Wis., stará se pečlivě o to, aby příští naše závody v Milwaukee staly se skutečnou slavností národní. Za tou příčinou vydá také zvláštní slavnostní list o třech číslech o mnoha tisících výtisků, jež rozeslány budou po městech Spoj. Států v nichž Češi sídlí. První číslo zmíněného listu má vyjít 15. t. m. Jak již v minulém čísle t. l. bylo oznámeno, má býti uspořádáno v neděli dne 23. srpna t. r. veliké veřejné cvičení na závodisti a cvičení toho mají se účastniti nejen borci, ale co možno největší počet Sokolů vůbec i Sokolek. V každém sokolském sboru, zvláště pak v těch, jež nejsou od Milwaukee vzdáleni, nechť se agituje co nejpilněji, by členové jejich se účastnili onoho cvičení v počtu co nejhojnějším. Vystoupení Sokolek z cizích měst hlavně mělo by býti četným, aby se osvědčilo, že i naše dívky s láskou a s plíí pěstí ideály sokolské.

* Koncem června t. r. opustil Chicago Sokol Ferdinand Engelthaler, člen tamní Těl. Jed. Sokol, aby přijal místo cvičitelské v Těl. Jed. Tyrš C. R. Sokol v Cedar Rapids, Iowa. Ferd. Engelthaler jest horlivý, nadšený Sokol a zkušený cvičitel. Tělocvik pěstoval hned z mládí pilně, byv po několik roků žákem Těl. Jed. Sokol v Chicagu, jejíž se stal členem když dospěl. R. 1887 účastnil se závodů N. J. Sokolské v New Yorku a téhož roku pořádané sokolské výpravy do Čech. Roku 1890 povolán byl k důležitému úřadu náčelníka v Těl. Jed. Sokol v Chicagu, i účastnil se roku toho pořádaných závodů západního okrsku N. J. Sokolské v Omaze, co člen čtyř jmenovaného sboru, jež v závodech vyššího oddílu dobyla první ceny.

Jsme přesvědčeni, že Sokol F. Engelthaler co cvičitel Těl. Jed. Tyrš C. R. Sokol nesnadnému úkolu svému řádně a čestně dostojí, neboť nalezne v Sokolech cedar rapidských cvičence pilné, ochotné, toužící po zdokonalení se v pěstování tělocviku. Čilá Těl. J. Tyrš C. R. Sokol zasluhuje plného uznání, že dbají o povznesení činnosti tělocvičné v svém členstvu, nelituje obětí s vydržováním cvičitele spojené, i trváme, že můžeme jí blahopřáti že naděje její ve výsledek působnosti řádného cvičitele kladené. Sokol F. Engelthaler skutečně splní. Na zdar!

* Otázka společného cvičitele pro N. J. S. posud není rozluštěna, ku škodě slabších sborů, které tak nutně cvičitele řádného potřebují. O zjednotění cvičitele společného z Čech, jedná se pilně již po delší dobu i máme za to, že nyní po sletu všesokolském jest příhodná doba, aby vhodná síla cvičitelská z Čech byla získána. Na jisto ovšem nevíme, zda vyjednávání výk. výb. N. J. S. se Sokolem pražským bude míti příznivého výsledku. V každém případě měla by tato záležitost býti co nejrychleji vyřízena a když nemohl by býti získán cvičitel z Čech pak ať neotálí se ani minutu s ustanovením za společného cvičitele některého schopného cvičitele zdejšího.

* Česko-Americký Sokol v Chicagu pořádal dne 4 t. m. veřejné cvičení na oslavu své 24. výročnice. Cvičila při něm prvá a druhá četa Sokolů jmenovaného sboru na hrazdách, bradlech a koni na šíř a pak obě čety společně na koni na dél. Přetahování provazem, v němž zvítězila četa prvá, zakončilo pořad cvičení. Obě čety držely se při cvičení na nářadí statečně a pěkné výkony jejich, jež uhlazeně a jistě prováděly, svědčily o pilném cviku. Navštíveno bylo cvičení toto četně a úspěch jeho byl úplný.

* Dne 12 t. m. pořádal Česko-americký Sokol California v Chicagu slavnost odhalení praporu a při té příležitosti slavil též přijetí své do Nár. Jedn. Sokolské. Průvodu slavnostního účastnili se členové několika místních sborů sokolských počtem přes 180 a deputace sokolek v kočárech. Slavnost konána byla v Síní sok. J. Klímy na 25 ul. a California ave. (v níž Sokol California cvičí) za velikého účastenství rodákův. Starosta sok. California Roubal zahájil slavnost uvítáním hostů a příměřeným proslovem, načež promluvil slavnostní řeč sok. B. Pecka vybízející k svorné činnosti sokolské a poukazuje na důležitost činnosti takové. Pak jmenem N. J. S. promluvil pořadatel T. L. o povinnostech sokolských, načež po nadšené řeči matky praporu p. T. Topinkové byl prapor odhalen a příměřeným proslovením kmotry praporu p. Klímové odevzdán starostovi a tím praporečkou sok. Boh. Junkovi. Na to následovalo slavnostní zatloukání hřebů zástupci účastnících sborů Sokolů a Sokolek. Celá slavnost byla skvělou a zdařilou. Jak jsme při této slavnosti se dozvěděli pracují Sokol California a Těl. Jedn. Sokol Fugner horlivě na tom, aby opět se spojily v jediný sbor, který až do nedávna svorně byly tvořily. Kéž snaha ta dojde brzy uskutečnění. Na zdar!

* Jak známo z pravidel závodních, jest ponecháno jednotlivým sborům na vůli v jakém cvičebním obleku borci své ku závodům příštím vyšlou. Přimlouváme se upřímně za to, aby zachována byla v ohledu tom jednotnost, tak jak bylo na závodech v St. Louisu a v Omaze. Již z toho ohledu, že všichni borci se mají účastniti společného veřejného cvičení a při něm prostných cvičení vyžaduje toho, by byla zachována stejnost kroje cvičebního, by žádoucí dobrý dojem společného toho cvičení nebyl porušen. Doporučujeme proto všem borcům cvičební kroj následující: Bílý trikot bez rukávů, červeně lemovaný, spodky přilehavé ze šedé trikotové látky, pas červenobílý a střevíce barvy tmavé. Jest žádoucí, jak jsme vyložili, aby stejnost kroje cvičebního byla zachována i vznášíme ku všem sborům přání, by se dle toho řídily, očekávající nejisto, že v zájmu dobré společné věci tak učiní. Na zdar!

* Výk. Výb. N. J. S. zaslal ku II. sletu všesokolskému v do Prahy následující blahopřejný telegram: Z Milwaukee. Sletu sokolskému! Kéž osvěží a povzbudí a posilní slet Sokolů v Praze celý národ k boji za slávu a svobodu. Na zdar! Národní Jednota Sokolská.

* Soudci k příštím závodům zvoleni byli následující Sokolové: Dr. Fr. Patera, člen Čes. Am. Sokola; Cyril Fiala člen Plzeňského Sokola; A. M. Záhořík, člen T. J. Tyrš C. R. v Cedar Rapids, Iowa; Jos. Kadlec, člen T. J. Sokol v New Yorku; A. Pešout, člen T. J. Sokol v St. Louis; pak P. V. Šisler, Hynek Vrba, Fr. Moudrý a Hynek Hrbek, členové T. J. Sokol v Milwaukee

* Pořadatelé t. l. byla zaslána dvě čísla dvou anglických časopisů z místa X., v němž jest sokolský sbor, a v oněch časopisech byly obsaženy zprávy o "tryzně Husově", již Sokolský sbor X-ský pořádal. Jedna z oněch zpráv byla dokonce provozena ilustracemi a to zajímavými. S politováním ovšem musíme sdělit, že onen X-ský sbor sokolský slavil tryznu Husovu (výroční den jeho mučnické smrti) piknikem — všemi veselostmi a radovánkami, jaké jen na pikniku bývají. Dle toho také byly ilustrace v jedné ze zmíněných zpráv. Na jednom obrázku byli představeni Sokolové se Sokolkami v "národních českých" krojích oblečených tancující — na oslavu mučnické smrti Husovy. Druhý obrázek představuje Sokoly se Sokolkami statečně připíjející památce Husově. Poukázali jsme již roku loňského a to důrazně, že se nesluší slaviti památku události tak pro nás truchlivé, jako jest mučnická smrt nejlepšího syna národa českého — piknikem, pitkou a tancem. Který sbor chce slaviti tryznu Husovu, ať učiní to způsobem důstojným, způsobem vhodným ať pořádá tryznu při níž promluví se o působení Husově a o jeho velikém významu pro nás Čechy i pro celý svět, při níž přednese se nějaká vhodná smuteční skladba pěvci neb hudebníky a pod. Však tancovati, pít, výskati a t. d. na oslavu památky Husovy, to se rozhodně nesluší a tím méně se to sluší zde v Americe, kde pak zdejší lid na nás pro takové počínání hledí co na lid polodivoký, polovzdělaný.

O zasílání Sokola Amerického.

Soudíce podle značného množství výtisků Sokola Am., jež nám pošta každého měsíce co nedodatelne pro chybné adresy vrátí, nabýváme toho přesvědčení, že dosud mnozí Sokolové, změnivše své obydli, neoznámí to, neb že tajemníci neoznamují změny takové pořadatelé t. l.

Minulého měsíce vrátila nám pošta výtisky č. 6. Sok. Am. adresované: Hanuš Jos., 22-24 Cottage Grove Ave.; A. Loula, 572 24. St.; Jebavý Jos., 94 Van Buren St.; Roušar Fr., 10 McMullen; Jos. Panoch, 991 18. St.; Jos. Benda 548 25. St.; Klenha Vojt., 605 Throop St.; Kohout F., 112 18. St.; Fr. Ševčík, Courtland & Oglesby; Trázník Václav, 56 Alexander Str.; Vohryzek Leopold, 190 20. St.; Šolc J., 727 Throop St.; Frajdl J., 745 17. St.; Maleček Cyril, 814 W. 18. St.; Novotný F., 354 24. St.; Buršík F., 535, 20 St.; Krs Vác., 46 Bunker St.; Kadlec Fr., Room 29 1948 Clark St.; Josef Bouček, 749 25. St.; Vlk V., 722 Morgan St.; F. Vlasák, 69 Emma St.; M. Fanzer, 826 North Ave.; Nový Jos., 157 DeKoven St.; Vlk J. 722 Morgan St.; uvedení bydlí všichni v Chicagu, neznámo však kde.

Dále nám oznámil v m. m. poštovní úřad chicagský změny adres následujících sokolů:

Svoboda J. ze 190 W. 19. St. do 328 W. 18. St.; J. Plachota ze 190 W. 19. St. do 19 19th Place; Růžička K. ze 241 W. 20. St. do 188-190 W. 20. St.; Jan a F. Čejkové ze 710 Van Horn St., do 697 W. 18. St.; Jandus C., ze 190 W. 20. St. do 241 W. 20. St.; Horák V. ze 707 Allport St. do 235 W. 20. St.; Hurt R. ze 241 W. 20. St. do 594 Blue Island Ave.; Max. Babka ze 4818 Cook St. do 482 W. 20. St.; Nechanský Kar. ze 32 W. 19. St. do 602 Centre ave.; Sklenář Fr. ze 764 So. Jefferson St., do 97 W. 19. St.; Shauer J. ze 100 W. 19. St. do 517 Lincoln St.; Kusebach Fr. ze 190 W. 19. St. 198 W. 19. St.

Změny uvedené oznámil nám poštovní úřad, však tajemníci příslušných sborů nám ničeho o nich neoznámili, bezpochyby že jim též ničeho dotýčného Sokolové o nich neoznámili.

Jsou to pěkné pořádky!

Poštovní úřad z Long Island City oznámil nám, že Václav Kruliš z č. 123 Beebe Ave. se odstěhoval, aniž známo kam. V Detroitu Sok. Mar. Kovan na adresu: 773 24. St. nemohlo býti 6. číslo Sokola Am. dodáno.

Za takových okolností, kdy pořadatelé t. l. nejsou změny adres zasílány tajemníky v čas, neb mu vůbec nejsou oznamo-

vány, nemožno očekávat, aby každý člen N. J. S. obdržel vždy řádně každé číslo Sok. Am. Nejhuře jest, že někteří bratři tajemníci ani adresy nově přistouplých členů pořadateli t. l. neoznamují. Adresář některého sboru, dle něhož pořadatel t. l. Sok. Am. rozesílá, obsahuje následkem zmíněného nepořádku mnohem méně členů než jich sbor dotýčený skutečně čítá. Tak uvádíme, že jeden ze sborů má v adresáři pořadatelově neméně než o 30 jmen členů než jich má mít! Pak ovšem stěžuje si, některý ze Sokolů, že již jest půl roku neb déle u sboru a že Sok. Am. nedostává.

Jak mu má býti zasýlán, když adresa takového Sokola jest rozešlátelci Sok. Am. neznámou!

A pořádku nelze a nelze se od některých sborů domoci.

A k tomu stěžují si pak ještě někteří na nepravdivé docházení Sok. Am. sami toho vinu nesouce, neb tajemníci sborů.

Stůjž zde příklad:

Jednatel výk. výb. N. J. Sokolské poslal pořadateli t. l. následující dopis vyříditi:

„Chicago, dne 18. června, 1891.

Sokole Wančeku!

Tito nížeapsaní Sokolové nedostávají časopis:

Fr. Ryss, 4340 Wood St., V. Kos, 4848 Goodspeed St., F. Kalapsa, 48. & Paulina St.; Fr. Červený, 4737 Wood St.; Jan Skala 4938 Lincoln St.

Tak bud' tak laskav a dohlédni, by dostával se časopis správně, já též jej správně nedostávám! Na zdar!

Jos. Široký.”

Pořadatel obdržev uvedený dopis, nahlédl do svého adresáře a tu našel v něm zanešené adresy jmenovaných Sokolů následovně:

Fr. Rys 4840 Goodspeed St.; V. Kos Goodspeed St. betw. 47. & 48. St.; Fr. Kalapsa 2045 47. St.; Jan Skala 1812 48. St., Sokol Fr. Červený pak vůbec nebyl v adresáři pořadatelově zanešen, poněvadž mu nebyl oznámen!

Kdy dočkáme se toho žádaného pořádku? Kdy?

Hlasy cizích časopisů o příštích závodech N. J. S.

Příští závody N. J. S. budí pozornost cizích časopisů jak v Milwaukee i v jiných městech Unie. Tak Milwaucký „Sentinel” ze dne 21. m. m. přinesl obšírný článek věnovaný americkému Sokolstvu a chystaným jeho závodům. Sdělujeme tuto některé úryvky článku onoho:

„Během několika týdnů bude Milwaukee svědkem shromáždění více než obyčejného rázu, totiž při příležitosti závodů českých Sokolů. Závody odbyvány budou ve střeleckém parku a potrvají od 20. do 24. srpna. Sta mohutných a mužných postav s jasnými a nadšenými tvářemi, v pěkných modrých krojích, budeme tu viděti po ulicích, muže, již jako staří Řekové, budou zápasiti na poli tělocviku, pro čest, dobytou svaly, udatenstvím a zručností. Silné delegace ze všech částí země přijaly pozvání k zápasům a očekává se, že plných 300 gymnastů bude podílet se na závodech. Rozličné výbory, pracující nyní v rozličných městech, odhadují, že více než 5.000 Čechů zavítá do našeho města, největší to sjezd Čechů, jaký kdy byl v Americe. Závody tyto řízeny jsou „Národní Jednotou Sokolskou” odbyvány jsou každé čtyry roky. V New Yorku odbyvaly se v r. 1879; v Detroit r. 1881; v Chicagu r. 1884 a opět v New Yorku r. 1887. Zvláštní mezinárodní závody budou v Chicagu během světové výstavy Kolumbovy r. 1893.”

Dále podány jsou v zmíněném článku dosti podrobné a správné dějiny Nár. Jed. Sokolské, jakož i pojednání o vzniku Sokolství v Čechách, o jeho úkolu a o tvůrcích jeho.

Též o přípravách k závodům N. J. S., o pravidlech závodních, a přípravném tužení se závodníků v článku onom bylo šíře pojednáno a uvedena též jména borců.

Několik rytin představujících podoby Miroslava Tyrše, Jindř. Fugnera, K. Štulíka, Rudolfa Hurta, Aug. Tesaře a Jos. Štýbra obsah zmíněného článku vhodně doplňovalo.

Též časopis „Amerikanische Turn-Zeitung”, orgán to americké jednoty turnerské, již několikrát se zmínil o příštích našich závodech a po něm i jiné listy německé.

„Omaha Daily World-Herald” ze dne 12. července píše o sokolských závodech v Milwaukee: „Národní Jednota „Sokolů” českých turnerů, bude slaviti v Milwaukee od 20. do 24. srpna národní závody. Očekává se, že nad 300 sokolů bude přítomno. Omaha pošle četu osmi sokolů. Josef Pecivál jest jich cvičitelem a tito jsou členy: Rudolf Havelka, Fr. Jelen, J. Kořán, J. Krechler, Jan Mathauser, Fr. Fiala, J. Dvořák a B. Ninger. Tato četa se teď cvičí, připravující se teď pro závody a čtenové doufají, že se vyznamenají. Mnoho jiných členů jednoty i přátel závodících je bude provázeti. Úřední program sjezdu jest: ve čtvrtek 20. srpna vítací výbor vyjde vstříc hostům na nádraží a provádí je k bytům. Večer bude pořádána hostina na počest hostům, při níž guvernér Peck, vice-guvernér Jonáš a mayor Sommers a jiní budou přítomni. Příští ráno počnou závody ve střeleckém parku a potrvají celý den. V neděli bude paráda a piknik. Zvláštností průvodu budou „Gymnasticzne Tovaryszty” a dva sokolské sbory z Chicaga, oděné krojem sokolským staré vlasti. Bude pořádán koncert a gymnastické závody přístupné činným členům Jednoty. Následovati bude „tug of war, mezi německými turnery a českými sokoly o cenu. Na večer tělocvičné sbory českých dívek budou konati veřejné cvičení a v pondělí budou hosté vozeni městem, aby si prohlédli Milwaucké zajímavosti. Té noci skvostný ples zakončí slavnost.”

Z uvedených ukázek jest zřejmo, že pohlíží se na závody N. J. Sokolské i v cizích kruzích co na událost významnou a na nás jest, abychom se všemi silami přičinili, by se skutečně takovou staly! — Na prej!

DOPISY.

V South Omaze, Neb., dne 1. července 1891.

Jednota naše pořádala dne 20. m. m. veřejné cvičení v sni p. Pivoňky a to s náležitým úspěchem. Cvičila četa sokolů vedená cvičitelem Janem Moravcem na hrazdě, bradlech a koni na děl. Veškerá cvičení byla pěkně provedena a cvičící byli za své výkony odměněni hojnou chválou obecnstva. Po skončeném cvičení byla volná zábava, jež se rovněž skvěle vydařila. Na zdar!”

M. Šubrt.

V Chicagu, dne 2. července 1891.

(Ze sboru Plzenských Sokolek.) Cvičení naše stále jest v jedné koleji. Ač čítá náš sbor přes 70 členky, přece jen as 10 jich se tuží. Ostatní se těší, že budou cvičiti až v té nové cvičirně Plzenského Sokola, kterou bychom již všechny rády viděly, aby byla postavena. Také schůze naše měly by býti lépe navštěvovány. Dne 28. m. m. účastnil se sbor náš výletu br. Plzenského Sokola do Central Grove a tam při pořádaných závodech v běhu dobyly druhé ceny Sokolka Porákova a třetí ceny sokolka Matasova. Na zdar!”

Kristina Mazancova.

V Detroit, Mich. dne 3. července '91.

(Z Těl. Jed. Sokol Podlipný.) Dne 14. m. m. uspořádal náš sbor výlet do Voigtovy zahrady na Woodward ave., kdež cvičeno o závod, kteréhož cvičení účastnili se též členové bratrského sboru Budivoj. Sokolci obou jmenovaných sborů znamenitě se drželi, i dokázali, že tuží se pilně co praví Sokolové, kteří jsou si vědomi úlohy jakou Sokolům jest plniti. Obecnstva dostavilo se k výletu našemu hojně, z čehož je patrné, že snahy naše dochází širšího porozumění a že lid náš myslence sokolské přeje a ji ochotně podporuje, by se šířila. Též mnoho účastníků

cizí národnosti dostavilo se na náš výlet. Zejména Němců bylo mezi nimi hojně a z těch bylo přes 30 turnerů v stejnokroji. Při neobyčejně pěkném počasí bavili se všichni výborně a užívali čerstvého, svěžího vzduchu.

Po jedné hodině odpolední proveden na místě výletním 60 Sokoly a 40 žáky obou súčastných sborů pěkný prostocvik, pak cvičeno bylo na hrazdách, na bradlech a skoku do dálky.

Prostocvik velmi se obecnstvu líbil, neboť byl proveden zmíněným dosti značným počtem na poměry naše cvičencův, rázně a bezvadně. Též cvičení již jmenovaná byla sledována velmi živě obecnstvem a dobře se líbila. Cvičeno bylo ve dvou četách a sice o závod. V první četě obdržel prvou cenu Adolf Koželuh, člen T. J. Sokol Budivoj; druhou J. Fryš, člen našeho sboru. V druhé četě prvou cenu obdržel Fr. Kropík, druhou Ant. Kastl oba členové sboru Podlipný. Po skončeném cvičení byli žáci našeho sboru podělováni činkami a pasy, což jim způsobilo mnoho potěšení a radosti.

Tak zažili jsme o výletu našem pěkný den při sokolském tužení, jímž ukázalo se, že naši Sokolci dbají o to, by důstojným vystoupením získali sobě nových přátel a příznivců k provedení sokolského poslání. Četné účastenství se strany členstva T. J. Budivoj bylo nám srdečně vítáno, i jsme sboru onomu skutečnými díky za bratrský projev přízně jejich vůči nám zavázáni.

Konče tenlo svůj dopis, kladu všem našim Sokolům na srdce, aby i nadále tužili se tak poctivě jako posud, i dojdou snahy naše pak úplného ocenění i vniknou v naši českou obecnost.

Na zdar!

Jan Stluka.

V Clevelandu, dne 5. července 1891.

(Ze sboru Clevelandských Sokolek.) Sbor náš založen byl krátce po mimořádném sjezdu N. J. S. zde r. 1890 odbývaném, však do dnešního dne čítá jen málo členkyň a též začek nemáme mnoho. Cvičení a schůze naše jsou pilně navštěvovány. Cvičitelem naším jest sokol Josef Stibr, jenž úřad svůj zastává se vší horlivostí a se vzácnou ochotou. Starostkou naší jest sokolka Anna Vosykova, jež rovněž úřad svůj pilně zastává. Tužme se sestry a budme vytrvaly! Na zdar!

M. Turekova.

V Cedar Rapids, Iowa, dne 7. července 1891.

Nastoupiv místo cvičitelské u zdejší Těl. Jed. Tyrš C. R. Sokol shledal jsem, že u sboru tohoto jest mnoho příznivých okolností, aby se v něm cvičení mohlo dařiti. Cvičárna má pohodlnou a dosti prostornou místnost. Členů, kteří mají dobrou vůli cvičiti se, také není nedostatek a nebyla-li zde posud ta tělocvičná činnost rozvinuta, jak jest žádoucí, stalo se tak jen proto, že nebylo zde síly cvičitelské. Všichni členové jsou zde toho náhledu, že by schopný společný cvičitel jednotě jejich znamenitě prospěl, i touží všichni po tom, aby již co nejdříve společný cvičitel v střed jejich mohl zavítati.

Přítomně cvičíme 4krátě týdně. Dvakrátě cvičíme o dvou četách po 12 i více členech. Jednou cvičí závodníci zvlášť a v neděli cvičíme se skokům na venku. Cvičící jsou zde všichni pilní a cvičí horlivě a s láskou. K závodům milwauckým připravuje se celá četa a všichni její členové statečně se tuží.

Dne 4. t. m. súčastnili se mnozí zdejší Sokolové Tryzny Husovy v Iowa City. Měli jsme v úmyslu pokusiti se tam o založení sokolského sboru, ale pokud jsme mohli seznati, bylo by těžko úmysl ten provést. Valná část české mládeže v onom městě sotva slova českého kdy promluví a český národní život zdá se tam úplně živořiti. Jest to bolestné patřiti na to, jak hned v prvním pokolení našich českých přistěhovalců ztrácí se úplně české národní uvědomění a znalost našeho krásného a drahého jazyka českého. Sokolský sbor by oživil jistě český ruch v Iowa City, ale jak jsem již uvedl, není tam pro něho zatím dosti půdy k řádné existenci.

Mezi Sokoly cedar-rapidskými se mi náležitě líbí, neboť byl jsem jimi velmi srdečně přijat, i shledávám, že lnou k sobě navzájem po bratrsku a po sokolsku, jsouce všichni svorné vůle. Mnoho se zde mluví o příštích našich závodech v Milwaukee, na kteréž se četní Sokolové těší, zvlášť ovšem závodníci.

Pozdravuje sokolsky milé své bratry "Jednotáky" v Chicagu jsem přesvědčen, že se tuží všichni k závodům se síly stačí. Na zdar!

Ferd. Engelthaler

Omaha, Neb., 7. července 1891.

Dne 28. června pořádala naše Jednota výlet do Russerova parku. Hned jak usnešeno bylo ve sboru, že výlet do parku onoho odbývati se bude, ozývala se s mnoha stran pochybnost, že výlet ten bude tak skvělým, jako obyčejně naše výlety bývají. Pochybnost tato se též skutečně vyplnila. Z celé Jednoty naší, počtem členstva tak silné, dostavil se do průvodu počet tak nepatrný, že skutečně to bylo až ku podivu. K nádraží doprovodil nás ochotně spolek Katol. Rytířů a Neodv. Lesníků, začož budiž jim dík. Litovati jest, že oba sbory z nádraží se vrátily a výletu se nesúčastnily.

Výlet poskytoval ovšem rozmanitost zábav, an Russerův park k výletům dokonale jest zřízen a vším novým komfortem k účelům podobným opatřen i nedá se tudíž popřít, že může býti zde výlet daleko lepším, než někde na holé přerii, kam výletníci musí ve vedru mnohdy notný kus cesty od dráhy a ku dráze se plahočit a zde teprve nějaké místočko si vyhledávat, kde by se mohli usadit a pohovět údům zemdleným. A jaká to zábava pak? Nijaká, než chození od nálevny k nálevně, tu a tam s tím neb oním známým výměna několika nudných slov a zase nic..

Toho všeho jsme již zkušení. Park Russerův však poskytuje tu nejlepší rozmanitost. Tancechtivá mládež může se tu proháněti ve stínu košatých jasanů po ohromném podiu tanečním, milovníci hry v kůželky naleznou zde šest dokonale zřízených kůželníků, též milovníci karet mohou usednouti pohodlně ve stínu stromů a zahrát si partii taroků atd., a mládež do sytosti skotačiti může po pískových stezkách a natrhati si nějaké to ovoce, jako rybíz, angrešt a j. Můželiž být co lepšího? Zajisté že ne! A co nejhlavnějšího, mohou býti výletníci za 20 minut z výletu doma a ne se mlátit ve vlaku z venkova do 2—3 hodin do rána.

Však obecnstvo naše jest nejspíše zvyklé na výlety daleké a spojené se všemi obtížemi a proto tentokráte zůstalo doma, neboť výlet byl chatrně navštíven, ač počasí bylo dosti příznivé. Myslím, že Jednota naše však nesetká se tu se žádným deficitem.

Při výletu účinkovala hudba p. S. B. Letovského, jež nebyla tak dokonalou, jako jsme zvyklí po ten celý čas, co p. Letovský hudbu řídí, od něho očekávat. Po příčině toho nechci ovšem pátrati.

Bude mi zajisté prominuto, že dotýkám se zde choulostivě věci, totiž volení výboru pro podobné zábavy; však některé události na posledním výboru nutí mne rozhodně tak učiniti. Sbor měl býti opatrnějším při volení výboru a voliti doň členy, o nichž se ví, že ve všech případech možno se na ně spolehnouti, že znají členy a povahy jejich, že dovedou vyhověti, kde toho potřeba, aniž by tím svou autoritu poskvřili aneb snížili. Nemají se voliti do výboru členové sotva týden u sboru jsoucí, kteří při podobných funkcích pánovitě a ne sokolsky si počínají. Tím přivoděna jest pak ovšem často nemilá afera, jako o posledním výletu a pak se neví, komu vinu toho přičísti. Jisto však jest a popřati se nedá, že nemístné chování se obou stran přivoděno a zaviněno bylo s jedné strany pánovitostí a s druhé nesnášenlivostí.

Též podotknouti a napomenouti musím, aby někteří naši mladí Sokolové zanechali hnusného a ohavného obyčeje, totiž při návratu z výletu motání se skrze vozy, hulákání a co nejohavnějšího pronášení neslušných, ať nedím sprostých slov a zpívání ohavných písní bez ohledu na přítomné různého pohlaví a stáří. Sbor měl by tomu učiniti jednou konec, nebo věc ta stále se opakuje. Vyloučení takového člena ze sboru bylo by nejradikálnější pro výstrahu jiným a nečlena přinutiti k pořádku všemi možnými prostředky.*) Slyšel jsem na vlastní své uši od rodičů ve voze sedících, že se budou příště varovati jeti na výlet v takové společnosti. Tím si členové ani sbor velké cti nezískají.

Náš snaživý Sokol Josef Drozda, který těší se přízni každé ho, kdo ho zná, leží již dlouhý čas nemocen povážlivě. Doufáme však, že síla jeho a mládí přemůže zlou nemoc a že se co nejdříve pozdraví. Na zdar!

J. A. Hospodský.

*) *Pozn. red.* Každému sboru sokolskému musí na tom záležeti, aby pověst jeho byla bezúhonnou i nesmí nikdy dopustiti, aby ji směl některý z členů jeho beztrestně poskvřiti. Každý sokol má se chovati mužně vždy a všude a tím spíše při sokolské zábavě, jsa oblečen v stejnokroj sokolský. Kdo se v tom proviní, ať jest přísně a příkladně potrestán. Ušlechtilé, slušné chování každého z nás má nás doporučovati, má nám respekt zjednávat a takový, kdo nedovede ušlechtilé a slušné se chovati, do našich řad nepatří. Každý slušný člověk musí se s odporem od surově se chovajícího odvrátiti a tak musíme i my každému surovci učiniti, nemají-li zájmy naše zbytečně býti poškozovány.

New York, dne 9. července '91.

Dne 27 m. m. pořádala Jednota naše velikolepý výlet a závody členů. Po poledni vyšel průvod z naší spolkové místnosti a za veselého hláholu hudby, prošel nejvíce Čechy obydlenými ulicemi; kolem 3 hod. došel na místo výletu, zde pak po malém odpočinku započato veřejné cvičení, toto pak zahájeno cvičením tyčemi, které bylo dosti jednoduché ale předce dosti špatně provedeno bylo. (Vinu toho nesou členové sami, do zkoušky jich přišlo celkem asi 13 a veřejně vystoupiti chtěli přece, přišťe by měl náčelník ty, kteří zkoušky nesložili vyloučiti, aby jsme se jednou ve cvičeních společných dodělali úspěchu.) Potom přikročeno ku cvičení na nářadí, které pro pokročilost času zkráceno bylo. Pak nastalo nejlepší číslo programu a sice: závody ve skoku vysokém, dalekém, ve šplhání a vzpírání břemen. Výsledek závodu jest následující: Ve skok do výšky závodníků bylo 11., z nichž vítězem prvním zůstal br. Řehoř Kar., přeskočiv tyč ve výši 5 stop 2 palce, druhým br. Petránek Jos., 4 stopy 8 palců. Ku skoku do dálky přihlásilo se závodníků 15; zde zůstal prvním vítězem br. Hurt Jos., 18 st. 4 palce, druhým br. Jedlička Fr., 17 st. 10 palců. K závodu ve šplhání bez přírazu přihlásilo se závodníků 12., vítězství dobyl si br. Kodet Fr., vyšplhav se do výše 23 st. 2 palce; druhým br. Lucek Kar., 22 st. K závodu ve vzpírání 80 lb. přihlásilo se 12 závodníků (vzpírání z při pažení), z nichž prvním vítězem zůstal br. Novotný Fr., vzepřel 24 kr., druhým br. Štefek Tom., 21 kr. Prvním vítězem za odměny dostalo se stříbrných monogramů k pasu, druhým vítězem pak knihy "Dějiny tělocviku" s přiměřeným věnováním. Závody tyto odbyty k uspokojení všech, neboť se při nich doceřily výkony velice pěkné a to zvláště, poněvadž ze závodu toho vyloučen byl celý cvičitelský sbor, (kterýžto zastával místa soudu) i četa závodníků na hlavní naše závody v Milwaukee. Jmenovaná četa se statečně tuží, tak že bude dosti schopna měřiti síly své s br. závodníky v Milwaukee, kterým volám hřímavé Na zdar!

Fr. Zborník.

Náčelnické zprávy.

Za měsíc červen.

V T. J. Sokol v Omaha, Neb., cvičeno ve 2 četách o 9 členech. Nejčinnější byli Sokolové: Jos. Kořán, Jan Kechler, Jan Mathauser, Jos. Štípek, F. Fiala, Jos. Dvoráček, B. Ninger.

Rudolf Havelka, náčelník.

V T. J. Fugner v Chicagu, Ill., cvičeno 13krát v četě o 10 členech. Nejčinnější byli Sokolové: F. Veselý, J. Řehna, V. Mulač.

Jan Kounovský, náčelník.

V T. J. Podlipný v Detroit, Mich., cvičeno 9krát ve 2 četách a 7 členech. Nejčinnější byli Sokolové: F. Miltner, Vác. Brabec, Fr. Kvapil, K. Bečvář, Jan Kokta, Jos. Doležal.

Jan Fryš, náčelník.

V T. J. S. Čechie v Chicagu, Ill., cvičeno 8krát v četě 8 členů. Nejčinnějšími byli Sokolové: J. Anděl, J. Placek, Jos. Altman.

F. B. Křenek, náčelník.

V T. J. S. Čechomoravan ve Flatonía, Tex., cvičeno ve 2 četách o 6 členech. Nejčinnějšími byli Sokolové: J. Mikulénka, J. Dobrava, Fr. Hundel, J. Vincík.

Karel Mareš, náčelník.

V T. J. Sokol v South Omaze, Neb., cvičeno 8krát v četě o 8 členech. Nejčinnější byli Sokolové: Jos. Novák, Jos. Vornáčka, Fr. Pavlík, Vác. Nerad, Jan Vampula, Jos. Vampula, Ant. Městecký.

Mat. Šubrt, náčelník.

V T. J. Sokol v Chicagu bylo cvičeno 8krát ve 4 četách, celkem o 38 členech. Návštěva cvičení byla velmi pilnou.

K. Štulík, náčelník.

Rádná schůze V. V. N. J. S. v Milwaukee, Wis.

Milwaukee, Wis., 1. července 1891.

Schůzi zahájil starosta Sok. A. Pittner. Z výboru nebyli přítomni S. J. J. Šisler a P. V. Šisler.

Protokol z minulé schůze po přečtení byl přijat. Čtena byla stížnost T. J. S. Praha v Town of Lake stranu cestovního jich vyslance do sjezdu Clevelandského a odkázána stížnému výboru.

Stížnost od sboru T. J. S. Čecho-Moravan. Flatonía, Tex. stranu vyloučení Sok. Jos. Dvořáka, odkázána stížnému výboru.

Došlé dopisy od sborů, v nichž nominováni jsou kandidáti pro soudce ku příštím závodům, byly čteny, načež přikročeno ku volbě soudců a zvoleni jsou Sokolové:

Dr. F. Patera, člen Č. Am. Sokola, Chicago.

Cyril Fiala, člen Plz. Sokola, Chicago.

Jos. Kadlec, člen T. J. S. New York.

A. M. Záhořík, člen T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids.

A. Pešout, člen T. J. Sokol, St. Louis.

Těl. Jednota Sokol v Milwaukee zvolila následující Sokoly soudci ku příštím závodům:

P. V. Šisler, Hynek Vrba, Frant. Moudrý a Hynek Hrbek.

Následující borei jsou až dosud u V. V. oznámeni:

Těl. Jed. Sokol Milwaukee: Josef Berka, Jan Záhořík, A. Kolman, Karel Klinka, Jos. Vašíček, Jos. Šisler, Jos. Drobník a Fr. Kaplan ml.

Česko-Am. Sokol Chicago: Vyšší oddíl: Adolf Bílek, Aug. Patera, Tomáš Nádr, Jos. Krejča, Otto Bartoš a F. Kubů. Nižší oddíl: Boh. Krejča, F. Tumpach, K. Patera, J. Holec, J. Krizan, F. Bláha a Jakub Kolář.

T. J. Sokol St. Louis, Mo.: Nižší oddíl: F. Jeřábek, V. K. Tříška, Tomáš Uluck, Ferd. Srnka, Jos. Duchek, R. Brexler, (do zálohy Jan Hojda.)

T. J. Sokol Čechie Chicago: Jan Placek, Jan Anděl, Jos. Altman, F. Hrdlička, F. Kotek a V. Křišťan.

T. J. Sokol Omaha, Neb.: Rud. Havelka, F. Jelen, Jos. Kořán, J. Krechler, Jan Mathauser, F. B. Fiala, Jos. Dvoráček a B. Ninger.

Těl. Jed. Sokol Praha, Chicago: T. Vonásek, Rud. Hopp, Bernard Klekr, Lorenz Široký, Fr. Rys, Fr. Růž a bude-li možno, Vác. Kos.

T. J. Sokol New York: Jos. Beneš, Ant. Jahoda, Jan Pavlík, Aug. Tesař, Jan Beneš, Vác. Hampl, náhradník Květoslav Vejnoska.

Klatovský Sokol Chicago: Fr. Průša, Kar. Hůlka, Jos. Příbáš, Jos. Harapat, Vác. Kašpar, Fr. Marek a Jos. Lallak.

T. J. S. Čech, Cleveland, O.: Jos. Štíbr.

T. J. S., Wilber, Neb.: Jos. Červený, Jos. S. Melcer a Jos. Šimeček.

Příjem v této schůzi byl:

T. J. S. Omaha se zprávou	\$ 8.90
T. J. S. New York se zprávou	40.20
T. J. S. „ „ za Sokol Am.	17.79
T. J. S. Čecho-Moravan, Flatonia Tex., se zprávou	3.40
T. J. S. Budivoj, Detroit, se zprávou	8.40
T. J. S. Fuegner L. J. City, se zprávou	5.39
Předplatné na časopis Sok. Am. z Čech	1.64

Úhrnem..... \$85.72

Vydání:

Blahopřejný telegram ku sletu všesokolskému do Prahy	10.50
Čtvrtletní služné jednání V. V.	18.75
Poštovní výlohy téhož	3.50
Za pořádání Sok. Am. č. 4, 5 a 6 roč. XIII.....	40.00
Tisk a výprava S. A. č. 6.....	\$ 51.83

Úhrnem..... \$124.58

Hotovost V. V.

Přebytek z minulé schůze..... \$1,170.21*

Zbývá na hotovosti..... \$1,131.35

Na zdar!

K. Jiran, tajemník

1115 Cold Spring Ave.

*) P. r.: V min. čísle t. l. omylem tiskovým uvedena hotovost \$1,170.12 na místě správného obnosu \$1,170.21.

“Tělesná cvičení ve starém věku,” výborná kniha, kterou Sok. Dr. Jos. E. Scheiner vydal co první díl jím k úplnému vydání chystaných “Dějin cvičení tělesných”, jest dílem, po němž s radostí sáhne a s živým účastenstvím je přečte každý vzdělaný Čech byť i nebyl osobním přítelem tělocviku, s tím větším zájmem stránku po stránce, kapitolu po kapitole přečte uvědomělý Sokol, jenž shledá v něm nejen věrný a jasný obraz tělocvičné činnosti národů starověkých, ale utuží se jím u vážnosti, jaké k cvičením tělesným chová i nadchne se k nim náklonností trvalou. Jest to kniha výborná, psaná slohem jasným, různým a každému přístupným i měla by býti ozdobou knihovny každého z nás. Obsahuje 250 stran formátu 6x9 i má přecetných

krásných a zdařilých ilustrací, ceny umělecké a zajímavosti historické.

Objednávejte výbornou tu knihu čteně pod adresou: JUDr. J. F. Scheiner, 43 Sokolská Třída, Praha, Bohemia, Europe, nebo: K. Štulík, 126 W. Taylor St., Chicago, Ill. Cena \$1.15; s poštovní zásilkou \$1.30. V Čechách stojí s poštovní zásilkou 2 zl. 20 kr.

Oznámení ct. čtenářům t. l.

Minulá čísla tohoto ročníku Sokola Amerického byla tištěna v tiskárně časopisu “Svornost”, počínaje tímto číslem až do konce t. r. bude Sokol Americký tištěn v tiskárně Denního Hlasatele. Změnu tuto bylo nutno provést z té příčiny, že majitel časopisu “Svornost” zaměstnává od nedávné stávky sazečské ve své tiskárně samé skěby.

Oznámení.

Do St. Louis, Mo.

Sokolové! Sbor Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo., odbývá v každém měsíci dvě řádné schůze a sice v každé druhé pondělí. Na zdar! Za Sbor T. J. Sokol v St. Louis, Mo.,

Boh. Krása, taj.

SPOLEČNÝ CVIČITEL

— pro sbory —

Národní Jednoty Sokolské

SE HLEDÁ.

Plat 50 dollarů měsíčně a cestovní výlohy-

Cvičitelé theoreticky a prakticky vzdělaní zašlete své nabídky jednání Národní Jednoty Sokolské pod adresou.

PETR A. WANĚČEK, jednatel N. J. Sokolské,

686 6th Street, Milwaukee, Wisconsin.

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

VÝKONNÝ VÝBOR Národní Jednoty Sokolské v Milwaukee, Wis.:

Ant. Pittner, starosta; Fr. Moudrý, místostarosta; P. A. Waněček, jednatel, 686—6. ul.; K. Jiran, tajemník, 1115 Cold Spring Avenue; Frant. Kaplan, pokladník; J. Záhořík, P. V. Šisler, J. J. Šisler a Fr. Eder.

Česko-Americký Sokol, Chicago; F. Kašpar, 537 Blue Island Av.

Plzeňský Sokol, Chicago; taj. Čeněk Bolek, 548 W. 19th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; taj. Boh. Krása, 1509 S. 10th St.

T. J. Sokol, Chicago; taj. J. E. Zárobský, 204 W. 12th St.

T. J. Čechie, Chicago; taj. Petr Churaň, 47 Emma Street.

Věrní Bratři Sokol, Milwaukee, Wis.; P. Waněček, 686-6th St.

T. J. Sokol, Omaha; taj. J. Hospodský, c' of “Pokrok Západu.”

T. J. S. Praha, Town of Lake, Ill., tajemník Josef Široký, 4737 Wood St.

T. J. Sokol, New York; tajemník Jan Černý 341 E. 74th St.

Klatovský Sokol, Chicago; taj. Jos. Hurt, 963 W. 19th St.

Č. A. S. California, Chicago; taj. J. Nepil, 1202 Oakley ave.

Sokol Jed. Blesk, Baltimore; jednatel V. J. Šimek, „Bohemia” Broadway & Barnes Street.

T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich.; taj. O. Kostka, 631 Antoine St.

S. J. Svornost, Morrisania, N. Y.; jed. T. Benšek, 3491—3rd Av.

Jed. Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžíš 190 12. Av.

T. J. Sokol Fuegner, L. I. City, N. Y., Jos Koutník, 14 South Washington Place.

T. J. Sokol Čech, Cleveland, O.; taj. A. Zelinka, 1281 Case Av.

T. J. Sokol, South Omaha, Neb.; taj. J. F. Bečvář, 26 & M. St.

T. J. Sokol Westfield, Mass. Tajemník Jan Wojtěchovský 118 Meadow Street.

T. J. S. Čecho-Moravan, Flatonia, Fayette Co., Tex., tajemník Jan Mikulanka.

T. J. S. Fuegner, Chicago; taj. Vác. Sedlák, 530 W. 25th St.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; t. J. Stluka 981 Michigan Ave.

T. J. S. Mladočech, Racine, Wis.; taj. J. Černý, 800 Hamilton St.

T. J. Sokol, Wilber, Neb.; Taj. Jos. Melcer.

“SOKOL AMERICKÝ” časopis Sokolstva česko-amerického. Nákladem výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské. VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V MILWAUKEE, WIS.

Karel Štulík, pořadatel 126 W. Taylor Str., Chicago, Ill. P. A. Waněček, jednatel V.V.N.J.S., 686—6th Str., Milwaukee, Wis. Předplané a veškeré dopisy pro “SOKOL AMERICKÝ” buďtež zasílány pořadateli.